

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 16/181

Аркуш 1 із 2-х

Звернення Блаженнішого Святослава до вірних Української Греко-Католицької Церкви і всіх людей доброї волі з приводу тридцятих роковин Чорнобильської катастрофи

*Я кличу сьогодні проти вас на свідків небо й землю;
життя і смерть появилася перед тобою, благословення й прокляття.
Вибирай життя, щоб жити на світі тобі і твоєму потомству.*
Втор. 30, 19

Дорогі в Христі!

Двадцять шостого квітня минає 30 років із часу аварії на Чорнобильській атомній електростанції, яка призвела до найбільшої в історії людства соціально-екологічної атомної катастрофи. Внаслідок вибуху реактора і радіаційного забруднення безмірних просторів постраждали мільйони людей. Сотні тисяч були змушені покинути свої домівки, тікаючи від нищівної дії радіації, багато хто втратив здоров'я і навіть життя. Мільйони людей ще й сьогодні живуть на забруднених територіях.

Особливо від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС постраждали ліквідатори, які ціною свого здоров'я та життя зупинили поширення вбивчої радіоактивної хвилі і не допустили атомної катастрофи ще більш глобальних масштабів. Пам'ятаючи про цей їхній жертвний чин, у вдячності й пошані має нині схилити перед ними голову весь наш народ і цілий світ.

Навіть через три десятки років від цієї трагедії мусимо з жалем припускати, що Чорнобиль ще довго буде «плодоносити» на нашій землі і в сусідніх країнах. Нині ми можемо побачити лише верхівку айсберга багатогранних медичних, соціальних, економічних та екологічних проблем, які фокусуються в долях постраждалих. Їхній біль стає ще дошкульнішим на тлі суспільної байдужості та недостатніх зусиль з боку державної влади.

Справді, багато постраждалих від Чорнобильської катастрофи почувуються забутими і залишеними сам-на-сам зі своїми хворобами, проблемами та щоденними викликами. Самотність у болі є подвійним болем. Радіація отруює навколишнє середовище та нищить людське тіло, натомість байдужість руйнує душу людини, заподіюючи смерть таким фундаментальним почуттям, як милосердя, співчуття і солідарність із стражденими. А без цих почуттів людське середовище перетворюється на пустелю, в якій майже неможливо жити.

Святіший Отець Франциск проголосив 2016 рік Роком Божого милосердя, що є особливим імпульсом для пробудження приспаного плином часу і байдужістю сумління та вияву чесноти солідарності стосовно всіх потребуючих, а зокрема – постраждалих від наслідків Чорнобильської аварії. Кожен зрілий християнин, кожен

свідомий громадянин і кожна відповідальна громадська чи державна інституція повинні зробити все від них залежне, щоб простягнути руку дієвої допомоги тим, хто донині несе хрест наслідків цієї техногенної катастрофи. До чинної любові й солідарності з постраждалими закликаю особливо духовенство і мирян нашої Церкви. Ревною молитвою, захистом справедливих прав постраждалих, широю людською підтримкою маємо виявити їм нашу близькість і християнське милосердя.

Проте пам'ять про Чорнобиль означає не лише плекання вдячності ліквідаторам і турботу про захист прав постраждалих. Вона передбачає рівно ж відповідальне ставлення до Богом даного створіння. Трагедія тридцятирічної давнини чітко показала, якою загрозою для людства може стати технічний прогрес, поставлений на служіння ідеології та позбавлений етичних і моральних принципів.

Господь дає людині велику владу над створінням, проте цей дар передбачає і неабияку відповідальність, – відповідальність за природні ресурси та навколишнє середовище, яке є нашим спільним домом і має бути затишним та безпечним помешканням для прийдешніх поколінь. Одначе навіть поверховий погляд на хижацьке ставлення до природи, на засміченість наших річок, полів і доріг, на безоглядне вирубування лісів і карпатських схилів дає підстави ствердити про наявність у нашому суспільстві руйнівної моральної вади – невдячності супроти Творця і гідної кари безвідповідальності перед наступними поколіннями.

Справжня і жива пам'ять – це вироблення постійно діючих механізмів захисту та надання належної соціальної опіки всім, хто постраждав від цієї мегакатастрофи. Навіть більше, пам'ять про це атомне лихо вимагає відповідної політики у сфері енергетики, щоб вона керувалася пріоритетом етики над технікою і стояла на служінні гарантуванню основоположних прав та оправданих потреб людей, а не загрожувала їх благополуччю і життю. Відповідно, необхідно розвивати та впроваджувати більш сталі та безпечні для людини й довкілля джерела енергії.

Дорогі в Христі! Двадцять шостого квітня об'єднаймося в молитві за упокій душ усіх, хто став жертвою Чорнобильського лиха, благаючи, щоб воскреслий Спаситель прийняв їх у свої вічні батьківські обійми. Водночас прохаймо Господа зіслати на нашу землю свого Святого Духа, який оживляє і відновлює обличчя землі (пор. Пс. 104, 30). Нехай цей Дух воскреслого Христа торкнеться наших сердець, наповнить їх страхом Божим, пошаною природи і любов'ю одне до одного. Нехай усіх нас береже своєю материнською опікою Пресвята Богородиця – Цариця і Мати української землі!

Благословення Господнє на вас!

Дано у Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
в Лазареву суботу, 23 квітня 2016 року Божого